

58.- TRẠCH THỦY KHỐN ☰☵

I.- THẾ GIAN SỰ VỤ

Đến lúc khốn cùng, tai nạn dồn dập, lại còn bị dèm pha ám hại, sự nghiệp đình đốn, sa sút chật vật, đói khổ, cần kiên nhẫn, trau dồi tài đức, những sai lầm lúc trước phải cố gắng sửa chữa sau mới hưng thịnh được.

II.- NHẬP THẾ

Hiền thần với trọng trách phải chịu khốn đốn cả vật chất lẫn tinh thần, bốn ba khắp nơi, chịu bao cảnh rối loạn điên đảo, thử thách lương tâm chịu đựng gian lao, gầy dựng lại sự nghiệp được tin nhiệm của tha nhân do tài đức mới thành đạt huy hoàng, như Ngô đình Diệm trốn thoát khỏi nạn Việt Minh cộng sản, bốn ba lang bạt sang Hồng Kông tỵ nạn, thiếu trước hụt sau, vẫn bền chí thi gan cùng tuế nguyệt, thi thố tài năng và đức độ, được Mỹ tin nhiệm đưa về Mỹ tu học ở nhà thờ Mỹ, chờ cơ hội được đề cử chức vụ Thủ tướng hầu chống đỡ nạn cộng sản Việt Nam năm 1954, làm tiền đồn chống cộng cho cả Miền Đông Nam Á, thành công rực rỡ thành lập Đệ Nhứt cộng hòa, nhưng sai lầm về chính sách gia đình trị nên phải chịu chết thảm năm 1963.

III.- XUẤT THẾ

Lập thân hành đạo, chịu bao nhiêu thống khổ, gian nan, nhưng tâm chí cương quyết kiên trì tinh tấn thiền định cho đến thành quả viên mãn, dầu cho có bị bao khốn đốn vẫn kiên trì không nản lòng để đi đến bát nhã, thoát vòng tục lụy, đắc đạo quả, như Phật Tổ ngài tham thiền dưới cội bồ đề, bị Ma vương đến áp đảo, nhưng Ngài vẫn kiên trì, không nao núng, tỏa cường lực phi thường khiến Ma vương phải hoảng sợ rút lui.

IV.- THẾ GIAN VẬN

“Có khốn đốn, mới rõ mùi dương thế,

“Không trần ai sao xứng mặt anh hùng?”

Trong cuộc bể dâu, con người vượt được phong ba bão táp mới xứng danh đứng trong trời đất, bằng không cũng chỉ là cỏ cây tan nát với thời gian, cũng như con thuyền vượt biển đang nguy khốn do tàu hải tặc sắp tiến hành ăn hàng, mọi người rung sợ, nhưng anh Cam, một lính chiến biệt động quân can đảm và bình tĩnh, lấy can xăng nhúng giẻ cho thấm xăng, quăng sang tàu hải tặc sau khi đã đốt cháy, tóa lửa cháy tàu, kế tiếp mấy can xăng tiếp tục ném sang tàu hải tặc, bốc cháy từ trước mũi đến sau lái, bọn hải tặc luýnh quýnh lo giập tắc ngọn lửa lan rộng khắp tàu không kịp, phải nhảy xuống biển lội bì bõm, cả thuyền nhân vui mừng thoát nạn chạy đi, nhìn lại khi thấy tàu hải tặc bốc cháy dữ dội và chìm xuống đáy biển, anh Cam được mọi thuyền nhân cảm ơn cứu mạng tôn kính như một vị Bồ tát.

V.- AN BÀI THẾ SỰ

Lúc khốn cùng, cần bình tĩnh tìm phương thế thoát nạn, chớ còn lo sợ hải hùng mất tinh thần, không còn tâm trí đối phó, đành chịu thảm hại, như tướng Hoàng Sơn chỉ có 4 trung đội ở biên thùỵ Đông Dương, là cái gai của Việt cộng quyết tâm bứng đi, nên vây tỏa trùng điệp, tấn công dồn dập, nghĩa quân chống trả mãnh liệt, nhưng lực lượng yếu kém, có thể bị tiêu diệt khi đã hết đạn dược, Tướng Hoàng Sơn bình tĩnh ra lệnh mở đường máu thoát ly, ông dẫn đầu rời bỏ căn cứ, tất cả súng tập trung một hướng tiến theo địa hình chọn lựa, lập tức bao nhiêu súng của Việt cộng chia mũi vùi vào địa hình rút quân của nghĩa binh, nhưng nhờ ý chí cương quyết thoát khỏi vòng vây, an toàn rút về địa điểm mới, để cho bọn chúng vào phá hủy căn cứ cũ.